

ситуаціях, що особливо важливо при наданні як невідкладної, так і спеціалізованої допомоги при гострому психозі, епілептичному нападі, алкогольному делірію, депресивних розладах тощо.

Використання діагностичних та терапевтичних алгоритмів та графів логічних структур занять також сприяє підвищенню рівня теоретичної підготовки лікарів-психологів та в свою чергу дозволяє забезпечити високий науково-методичний рівень викладання.

Таким чином, впровадження різноманітних сучасних технологій навчання майбутніх лікарів-психологів на додипломному етапі є потужним інструментом освітнього процесу, де викладач створює спеціальні умови, направлені на розкриття особистісного потенціалу студента для ефективного досягнення ним рівня професійної майстерності.

ЛЕКЦІЙНЕ ТЕОРЕТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА КЛІНІЧНИХ КАФЕДРАХ ХІРУРГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

**О.О.Карлійчук¹, В.Б.Рева², О.Б.Колотило², Л.П.Сидорчук³,
Р.І.Сидорчук¹, О.Й.Хомко⁴**

*¹Кафедра загальної хірургії, ²кафедра хірургії та урології,
³кафедра сімейної медицини, ⁴кафедра догляду за хворими та вищої
медсестринської освіти,*

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Як правило, під лекційним заняттям розуміють усне системне і послідовне викладення матеріалу з будь-якої проблеми, напрямку роботи/навчання, теми, методу, технології, тощо, яке спрямоване на надання теоретичної інформації слухачам.

За своєю сутністю лекція історично походить з ситуацій, коли доступність джерел теоретичної інформації була різко обмежена. Це і відсутність достатньої кількості книг, інших друкованих матеріалів, фільмів, он-лайн ресурсів, або їх недоступність внаслідок різних обставин (юридичні, фінансові, тощо). Водночас, на сучасному етапі, при загальній доступності безлічі джерел інформації з предмету, лекційне заняття не обмежується простим зачитуванням (перечитуванням, переказом) книжок. На сучасному етапі основною перевагою лекції перед іншими джерелами отримання знань, стає її інтерактивність – можливість прямого спілкування масиву слухачів та викладача-лектора. У зв'язку з вищевикладеним, сучасне лекційне заняття повинно надавати великий обсяг матеріалу, одночасно великій кількості слухачів за нетривалий відрізок часу. Викладач-лектор повинен контролювати процес представлення інформації, що дозволяє викласти необхідний матеріал структуровано та систематизовано. Присутні для «академічної» лекції однобічне (не інтерактивне) спілкування (лекція-монолог) є мало-ефективною та навіть безглуздою тратою часу та зусиль, оскільки ефективність такого заняття навіть значно нижче читання книжки у бібліотеці.

Водночас, на лекційному занятті присутні слухачі з річним рівнем базових знань, різним життєвим досвідом та здатностями сприйняття та засвоєння інформації, може виникати дидактичний дисбаланс. При цьому для частини слухачів лекція є занадто складною, для іншої – занадто простою і нецікавою. Рівень довготривалого засвоєння матеріалу, без закріплення іншими формами навчання, є зазвичай низьким.

Незважаючи на присутні лекційному заняттю вади та недоліки, вони залишаються важливим та необхідним у системі підготовки майбутніх лікарів на клінічних кафедрах.

ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ОПАНУВАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ РІВНЯ B2

Б.М.Качан

Кафедра іноземних мов

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Досвід країн, які щойно вийшли на європейську арену або знаходяться на цьому шляху, показує, що саме відсутність фахівців з достатньою мовною підготовкою, яка необхідна для роботи на міжнародному рівні, є однією з перешкод, що заважає увійти до європейських структур. Примітно, що зацікавленість до іноземних мов підвищується зі зростанням упевненості в необхідності володіння іншомовною компетенції. Це особливо спостерігається останнім часом, коли студенти мають можливість брати участь у міжнародних програмах, які вимагають високого рівня володіння іноземною мовою.

Широко розвинута мобільність молоді України останнім часом змушує нас задуматися про потреби вивчення іноземних мов загалом та в цілому. Оскільки студенти українських вишів прагнуть проходити практику у навчальних закладах Європи та здобувати там необхідні навички для їхньої професії, вивчення іноземної мови є рушійною силою при цьому, особливо це стосується вищих учбових закладів Федеративної республіки Німеччини. Відповідно до вимог кожного навчального закладу Німеччини, студенти повинні володіти німецькою мовою не нижче рівня B2. Згідно Загальноєвропейських рекомендацій у сфері мовної підготовки, які визначають компетенції та навички, що характеризують певний рівень володіння мовою, рівень B2 передбачає, що мовець може розуміти основні ідеї тексту як на конкретну, так і на абстрактну теми, у тому числі дискусії за своїм фахом, може нормально спілкуватися з носіями мови з таким ступенем швидкості та спонтанності, який не завдає труднощів жодній із сторін, може чітко, детально висловлювати свою думку з певного питання, наводити різноманітні аргументи за/проти.

Ми наводимо рекомендації, які допоможуть під час навчання оволодіти рівнем B2, і у подальшому скласти іспит із німецької мови й отримати міжнародний сертифікат. Документ, який підтверджує рівень володіння мови, видається після складання певної низки іспитів: іспит Гете-Інституту на